

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Telemark

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Fyresdal

Emne:

Beit og Børn

Bygdelag:

Oppskr. av:

Einar Stoltenberg.

Gard:

(adresse):

Fyresdal.

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Beit har vore nytta alle stader i Fyresdal inntil om lag 1880. Det var vanleg nytta alle år. På sisten var det vel helst i dei dårlige årgåra. Til beit nytta ein toll (her uttalt "tøss"). I slik samband sa ein aldri furu. Og bjørk som ^{og} ~~av~~ kalla børn. Å herbe bjørkebeit var kalla å borna. Ordet børn nyttar ein no om hantoklane på bjørka. Ordet å rise vart nytta om å brote kvistene av bjørk. Eller nytta hogg ein beitet med med øks eller med lauvkniv som her vart kalla lauvhogg, hökje.

Beitet vart kjøpt heime eller drege på skitjelke. Beitet vart lagt i koss på tunet, og så vart sau og geit sluppet ut og der fekk dei gå og gnage av bar bork og ris. Til kyrne hogg ein av riset med lauvhogg og bar det inn.

Det var store mengder som gjekk med til. Eg har høyrte folk for tulle: Heile tunet kunne ligge skipa med beitebork når det lei mot våren.

Nokon særskildt her eller ved som er knytt til bruket av beit eller born har

2
eg aldri høyrte tale om.

Eller vil eg vise til stykket Uhand
i "Viking" 1947 av Einar Stollenberg.